

ПАДРЬХТАВАЦЬ да ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ МОЦНАГА, УПІТАНАГА КАНЯ!

ХУТЧЭЙ ЛІКВІДАВАЦЬ ВЫНІКІ ШКОДНІЦТВА ў КОНЕГАДОЎЛІ

Важкае значэнне коньскага пагалоўя як у сельскай гаспадарцы, так і ва ўмянаванні абароназдольнасці краіны — агульнавядома. Толькі правільнае спалучэнне работ трактарнага і коньскага цягла дае магчымасць свечасова правесці ўсе сельскагаспадарчыя работы. Нездарма заклікае ворагі народа — трафіска-бухарынскія нацыяналістычныя шпіёны і дыверсанты, якія доўгі час ардувалі ў БССР, усяляк імкнуліся вывесці са строю коньскае пагалоўе, яны заражалі коней інфекцыйнымі хваробамі. Слаўныя органы НКВД з дапамогай калгасніц мас псыхалагічна ачышчалі і знішчалі да канца гнізды фашысцкіх шпіёнаў. Кіраўніцтва калгасу і саўтасу, зямельныя работнікі абавязаны зрабіць усё неабходнае, каб як мага хутчэй ліквідавалі вынікі шкодніцтва ў коньскадоўлі. Важнейшы этап у гэтай рабоце — падрыхтоўка да веснавой сяўбы моцнага, упітанага каня.

На жаль, у многіх калгасках і раёнах рэспублікі яшчэ няма большасці каняў, прыдатных для ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў коньскадоўлі. Зусім марудна змяшчаць колькасць змораных і накалячаных коней. У асобных раёнах працягваюць неправадзіць змораных коней выключна высокай якасці напрыклад, у Кіраўскім, Уздзенскім, Асіповіцкім, Чэрнышэўскім, Капілюшчынскім і некаторых іншых раёнах.

Абавязкі на рабоце і абавязкі да ідэалогіі на канюшніках павячэсавалі і напярэдняе кармленне і пашне — асноўныя прычыны зморанасці коней. Калгасныя коней у асноўным аглядаюцца з-за бездакладнасці адносна да іх у час догляду, на рабоце, з-за неправадзісці збору. Прамерная асцярожнасць з жорбынямі каняў прыносіць да масавых абортў.

За перыяд лістапад — снежань мінулага года да ўсіх калгасках рэспублікі была праведзена праверка становішча коньскага пагалоўя. Камісія, якая праводзіла праверку, выдзеліла ў асобныя групы слабасільных і змораных коней з тым, каб арганізаваць ім лепшае кармленне і зусім аслабілі ад работы. Гэта меркавана многімі калгасамі адносна парашацца. Так, у калгасе Дрыбінскага раёна «Тропі рашаючы», «Чырвоны Горак», «Чырвоны сцяжок», «Чырвоны пахар», «1-та Мая» і інш. слабасільным коням не пашаніла кармленне і яны не аслаблены ад работ.

Таяжы адносіны да слабасільных і змораных коней напярэдняе ў вельмі многіх калгасках рэспублікі. Кіраўнікі калгасу, сельсаветаў, а таксама зямельныя работнікі і кіраўнікі раёнаў па-сапраўднаму не вядуць яшчэ барацьбы за падрыхтоўку да веснавой сяўбы моцных, упітаных коней.

З года ў год у калгасках нашай рэспублікі коні неагрэміваюць канцэнтраваных кармоў. Малація і жорбыня кабелі таксама неакарміваюцца. У выніку ў многіх калгасках малація расіа кілі, неакарміваюць. Мінеральныя пажоркы (каменныя соль-лізунцы) для малація ка ражка дзе правозіцца. У мінулым годзе па калгасках Хойніцкага раёна ў кармавым балансе намячалася на кожнага каня 4 пестеры канцэнтрату. Аднак, толькі ў невялікай колькасці калгасу гэту порну вытрымалі, а ў такіх буйнейшых калгасках, як імя Сталіна, «Кастрычнік», «Чырвоная перамога», коням пі зусім не даваліся канцэнтраты, ці даваліся ў незначнай меры.

У калгасках Горакскага раёна да складання кармавых балансаў пашлілі неацэньва. У балансах значыцца на кожнага каня дастатковае колькасць канцэнтрату кармоў, а на справе коні іх не атрымліваюць (калгас «Прамень», «Перамога» і інш.). Догляд за конямі і праца на іх абавязаны. З бригадараў палаволь-

ных бригад знята ўсякая адказнасць за становішча коньскага пагалоўя і выдатковыя кармоў у бригадах. Гэта груба супярэчыць сталіскаму статусу сельскагаспадарчай арміі. Склад конюхаў не правярэн. Сярод іх матэрыяльна не зацікаўлены. Конюхі матэрыяльна не зацікаўлены ў якасці догляду за конямі пагалоўем. У налічэнні працэнтаў конюхам пашне паўнейшая ўраўнаважана.

Работнікі Горакскага райсамадзета (загаловак тав. Зайнаў, яго намеснік па жывададоўлі тав. Корань), вельмі аб недапушчальным становішчы коньскага пагалоўя і зямельна-аградарскіх элементаў конюхаў ў раёне калгасу раёна, не прамаюць ніякіх мер па зніжэнню няўраўнаважанасці, а часам і шкодніцтва адносна да каня. Ніхто ў раёне не займаецца пэўнамі праверкі напружкі на каня, рамонтам збору і т. д.

Становішча з коньскім пагалоўем у калгасках Горакскага раёна характэрна для многіх раёнаў рэспублікі. Зямельныя работнікі і кіраўнікі некаторых раёнаў працягваюць безадказна адносіцца да ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў коньскадоўлі. У асобных калгасках у выніку абавязкі ў доглядзе за конямі, напярэдняе кармленне і шкодніцкага скаржэння на рабоце вельмі колькасць коней з'яўляецца зніжэннай і накалячанай. Пажэж коней па раду калгасу дасягае 20 і больш процэнтаў, як у калгасках «Чырвоны Май», «Чырвоны партызан», «Дзясніцкі прамень» (Сіроцінскі раён), «Чырвоная Армія», «Новы свет», імя Барта Маркса, імя Варашылава (Кіраўскі раён).

Нярэдка ў раёнах да фашыстскага шкодніцтва ў коньскадоўлі адносіцца ліберальна (Пухавіцкі, Сіроцінскі, Кіраўскі і інш. раёны). У раёнах па-сапраўднаму не вядуць прычыны калечэння і пахажэння коней. Вельмі часта выпадкі зморанасці ўраўнаважана пазіваюць. Так, у калгасе «КМ», Хойніцкага раёна, было ўтвора 14 «КМ», «Чырвоная змена» — 15 коней. Выводзілі ў пазыжы коней не пачэсці ніякага пакарвання.

Вукамі месцам у сацыялістычнай коньскадоўлі рэспублікі з'яўляецца буйналітвыя канюшні. Буйналітвыя канюшні з года ў год не фінансаваліся, не забяспечваліся дадатковымі буйналітвымі матэрыяламі. Стандартныя буйналітвы прысаванымі канюшнікам забяспечаны коні не больш чым у 40—50 процэнтаў калгасу БССР. У астатніх калгасках коні стаяць у дрэнна прысаваных старых калгасных гумнах і хлявах.

У буйналітвы добра прысаваных канюшнях, як і ў падрыхтоўцы конюхаў, якія вольна ўжо на працягу некалькіх год не падрыхтоўваюцца — не абшліся без шкодніцтва арудаўшых на працягу доўгага часу ў зямельных органах рэспублікі перадаў народа. Залача зараз залачаюцца ў тым, каб і на гэтым участку сацыялістычнай коньскадоўлі хутчэй ліквідавалі вынікі шкодніцтва.

Шырока разгортваючы сацыялістычнае стаборніцтва за высокай ураджай, зямельныя, партыйныя і савецкія работнікі раёнаў абавязаны таксама шырока разгортваць сацыялістычнае стаборніцтва сярод пшавіскай арміі конюхаў калгасу да лепшай падрыхтоўкі коней да веснавой сяўбы.

Вопыт пералавых калгасу ў барацьбе за добрае коньскае пагалоўе павінен стаць абабавіткам адстаючых. Такіх калгасу ў нашай рэспубліцы налічваецца сотні, як напрыклад, калгас «Сром», Вуламанскага краі раёна, імя Кірава, Мясціслаўскага раёна, «Кастрычнік», Прапойскага раёна, і т. д. Прамы абавязак кожнага раёна — усмерна расціць і зможыць рады пералавых конюхаў, якія змужылі і аднаўляюцца над захаваннем коньскага пагалоўя, над вырошчваннем моцнага, парожыстага малаціяка.

ЭНТУЗІЯСТЫ ВЫСОКІХ УРАДЖАЯЎ

Калгас імя Кірава, Мясціслаўскага раёна, разам з іншымі пералавымі калгасамі рэспублікі падісаў зярот да ўсіх калгаснікаў, рабочых МТС і саўтасу і спецыялістаў сельскай гаспадаркі рэспублікі. Змест зяроту — арганізацыя барацьбы за высокай ураджай.

З свайго боку калгаснікі абавязаліся дабіцца з гектара па 28 процэнтаў жыта, 30 процэнтаў ячменю, 26 процэнтаў яравой пшаніцы, 25 процэнтаў аўса, 270 процэнтаў бульбы, 6 цнт. ільвава-лажка.

Сваё абавязальства яны выконваюць на справе, палмаваючы канкрэтнай работай па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

Калгаснікі зацэспілі да сабе аранома раёнага зямельнага аддзела т. Пацяякова. Разам з ім дэталова абмеркавалі, які ўгнаенні неабходна ўнесці пад кожную культуру, чаго не хапае ў глебе. Улічылі асаблівасці кожнага кавалка свайго зямлі. Кожны калгаснік працягвае ў гэтым максімум актыўнасці. Усе ўнесці сваё прапановы, пажэжалі багаты вопыт барацьбы за высокай ураджай.

Іны прынцы да вываду, што на ўсёй плошчы зямляга жыта неабходна правесці яравой мінеральную пажорку. Устанавілі нормы пажоркі: па пажорку пажорку суперфасфату і поўнцэнтара калійнай солі на гектар. Па прапанове бригадара Бомаленка калгаснікі паштравалі вясной зямлі, які крыху дасохне зямля, прапаравалі зямлю ў азіз сел.

Для яравых культур асобна выпарававалі атражэнныя мерыпрыемствы. Яравыя пшаніцы сеецца па буйналітвы, якое летас было добра ўгнаена, а з пажорку ўнесена фасфарытнага мукі. Атражэнна, вясной на кожным гектары расцявацца па адной тоне фасфарыту і па ашэмаў пажорку зямляці. Таксама мінеральнага ўгнаення будзе ўнесена тат ячмень, які сеецца па пажорку — буйналітвы. Так, тэ ячмень сеецца па іржышчу, калюдз на кожны гектар 150 ваг. тноі і па 1 тоне фасфарытнай мукі. Пад аўса, для ягона пажорку мукі, зяжыць ўгнаена пшанічнай і іржышча, уносіцца па адной тоне фасфарытнай мукі. На кожным гектары пад бульбу ўкладвацца 170 ваг. тноі і па пажорку па аднаму цэнтэру калійнай солі. Ляг

сеецца па ўгнаеных пажорку — іржышчу і буйналітвы. На кожным гектары ўносіцца 2,5 цэнтэра суперфасфату, 5 цэнтэраў пошчу, 0,7 цэнтэра калійнай солі. Вясной тры разы будзе праведзена пажорка амяччай селітрай.

Аб гэтым калгаснікі зацэспілі ў свой атражэнны план. Зараз зацэспіліся ў добога члена арцелі, і ён ацкажа, якое ўгнаенне і пад якую культуру будзе класі вясной.

Па атражэнным гуртку, які рэгулярна працуе ў калгасе, пачалі выгуцьць правільныя як і калі ўносіць ўгнаенне ў глебу. Атражэнны гурток наведваюць ўсе калгаснікі. Прагасіцца да вучобы вядуцца. Стаханавы калгас з'яўляецца ініцыятыўнай арганізацыяй атражэння.

Стаханавец калгасе Філот Новікаў узяў на сабе усю работу па падрыхтоўцы збору для цягавой сілы. Ён абслужыў кожны камат, пажэжаў яго да канца. На базе Сельгаснаба не было падстройкаў. Новікаў сам зніў іх і разабяў ляшчу для ралейных камуфў.

— Мы ўсе саборнічаем за высокай ураджай і зацэспіліся, каб усе ў нас было ў спрашэнні. — кажа калгаснік Мілоцінскі.

І сапраўды, саборніцтвам ахоплены ўсе члены калгасе. Няма тако калгасніка, які б асабіста не ўзяў абавязальства і не змагаўся-б за іх выкананне. У асноўне сацыялістычнае саборніцтва — лабіна высокага ўраджай і ўзяць кошт прапавы. Калі летас калгаснікі атрымаў на працяжэнне па 7 кілаграмаў хлеба і 8 кілаграмаў бульбы, атражэнны гурток працягваў і гэты год у 1938 годзе яны рашылі атрымаць 12 кілаграмаў хлеба, 15 кілаграмаў бульбы.

— Такі працяжэнне ў нас абавязана будзе, за яго мы саборнічаем, — з ушэўненасцю зацэспілі калгаснікі.

Поспех сацыялістычнага саборніцтва забяспечвае атражэнны прапагандавы гурток, які добра паставіцца ў калгасе. Тут атражэнны сацыялістычны гурток з калгаснікамі, чытку газет. Кожны калгаснік добра разумее вядуцца пажорку-тэапажорка значэнне барацьбы за высокай ураджай. Калгас імя Кірава саборнічае з суседнім калгасам «У з'езх Саветаў», Янаўскага сельсавета.

А. ЛОСЬ.

Пухавіцкая кантрольна-насенная лабараторыя пачала праверку насення калгасу ў ўжожажы. К пачатку вяснавой сяўбы лабараторыя праверыць на ўжожажы насенне ў 30 калгасках. На здымку: лабарантка Пухавіцкай кантрольна-насеннай лабараторыі тав. Мігунца В. Н. за праверкай насення. Фото Гнезько (БСФ).

НАСУСТРАЧ XX ГАДАВІНЕ ЧЫРВОНОЙ АРМІІ і ФЛОТА

Пра 25 дзён уся савецкая краіна будзе святкаваць 20-ю гадавіну герцайнай Чырвонай Арміі і доблеснага Ваенна-Марскога Флота.

Чырвоная Армія і Флот — гэта ўзброены народ. Іх герцайна гісторыя — гісторыя барацьбы заарвава рабочых і сялян за незалежнасць і свабоду, гісторыя барацьбы народа за сваё шчасце — за сацыялізм.

У час грамадзянскай вайны, калі быў паставіцца на карту лёс савецкага ляду, калі белавардзійскія пошчыні ў саюз з інтэрвенцямі з усіх бакоў атакавалі рэспубліку Саветаў, Чырвоная Армія — армія народа, паўразажыла, паўгалава, дрэнна ўзброеная — на-галаву разбіла ўсіх сваіх праціўнікаў. Чырвоная Армія — любімае дзельца партыі Леніна—Сталіна — дацэпнае імямі камунізма, моцна сваім рэвалюцыйным духам, блізка з ворагамі рэвалюцыі пры патрыятычнай ўсёго народа. Уся савецкая краіна, якая ахвоілася ў варажых калыцях, уцягла сябе ўзброеным лагер. Народ вельмі, што Чырвоная Армія, арганізатар якой з'яўляюцца Ленін і Сталін, абаронца яго свабоды. Народ вельмі, што пошчынічы ўсёмагчыных інтэрвенцаў і белавардзійскіх ордэў Юдэвіча, Дзясніна, Калача нацэп з сабой не толькі яра памешчыкаў і капіталістаў, але і яра зямлянага капітала. Народ вельмі, што перамога кантра-валюцыі будзе азначаць страту сацыялістычнай рэвалюцыі, пераможанне нашай бацькаўшчыны ў калоніялісцкай барацьбе з ворагамі імперыялісцкай Чырвонай Арміі.

Пасля пераможнага завяршэння грамадзянскай вайны партыя бальшэвікоў і савецкі Урад прыклялі ўсе старыя і тавы, каб стварыць магутную Чырвоную Армію і Ваенна-Марскі Флот, зольныя адстаць рабоча-сялянскую дзяржаву ад злобога чападу. Наша сацыялістычная рэдыма

ахвоіцца ў арганізацыі капіталістычных краі. І калі мы з'явілі 16 год карыстацца ся змабавімі кірмга жытца, то гэта ў вельмарнай меры таму, што нам ўдалося стварыць перамажасцю армію.

Праціўнікі-бухарынскія шпіёны, гусыныя агенты фашызма, пошчыні тухачэўскі і гамарнікі прабаўлі пазарваць Чырвоную Армію янутры, пашлабля яе магутнасць. Выкрышчлі і знішчэнне гусыных зрацілаў, чорных праціўнікаў рэвалюцыі, народ сестраў з вельмарнай раласцю, як вядуць перамогу ў сражэнні з фашызмам.

Ліквідацыя фашысцкай агентыры ў радах Чырвонай Арміі яшчэ больш умацніла абароназдольнасць нашай краіны. На нас не напалалі, таму што бяліцца напасці. Прошая сіла магутнай Чырвонай Арміі і доблеснага флота — верны залог нашага мірнага жытца.

Савецкі народ заслужана ганарыцца Чырвонай Арміяй і Чырвоным Флотам. Узброеныя сілы нашай рэвалюцыі мусюць не толькі таму, што яны складаліцца з вядуцьх лётчыкаў, вядуцьх танкістаў, вядуцьх артылерыстаў, якіх кавалерыстаў, мужных нехаліцаў, сядуцьх чырвоначоткаў, герцайнах патрыятыкаў. Чырвоная Армія і Флот моцны сваім тэлам, моцны ўсёпароным патрыятызмам і любюць.

Таварыш Сталін у канцы 1919 г. у артыкуле «Да ваеннага становішча на поўдні» пісаў: «Ні адна армія ў свеце не можа перамагчы без устоявага тыту». Тыя нашы Чырвоная Армія і Флот — гэта тыя 90 мільянаў выбарчыкаў, якія ў час выбараў у Вярхоўны Совет СССР з вядуцьх азімнуцтвам аддалі свае галасы кандыдатам сталіскага блока камуністаў і бальшэвіцкіх. Тыя нашы Чырвоная Армія і Флот — савецкі народ, маючыцца спецыяльна валад партыі Леніна—Сталіна, поўны гатунасці аддаць усю сілу, усе дымі, усе ордэры для абароны рэвалюцыі, для

Замалоўваем палітычную агітацыю

Больш тысячы агітатараў і давераных асоб, каля тысяч гурткоў рэгулярна працаваў ў дні пахрытоўкі да выбараў у Вярхоўны Совет СССР па Мазыскаму раёну. Агітатары штодзённа глыбока знаёмілі працоўных з гістарычным значэнствам сталіскай мурасці — Сталінскай Канстытуцыі. Вялікі вопыт па разгортванні палітычнай агітацыі набіт за перыяд выбараў. Зараз раёком партыі замалоўваем агітатараў для правядзення сістэматычнай агітацыйнай работы на ўчастку. Па раёну агульна працуе 806 агітатараў. Для іх складзена праграма, аператыўныя планы, вызначаны тэрміны для зняцця гурткоў, падбарэнца ацэвалена літаратура.

Многа выраста пахрытоўкаў агітатараў. Стары токар заводу «Чырвоны Кастрычнік» тав. Клішчанка значна вырас за час правядзення выбараў. Яго добра вядалі працоўныя, як старага майстра, добра сумелынага работніка і таму аднаўтны выбараў членам акруговай выбарчай камісіі ча выбарах у Совет Саюза. Скончыўся выбараў, і партыйная партыйная арганізацыя замалоўвала тав. Клішчанку агітатарам на ўчастку. Ён старанна працуе ў сваім гуртку, каб апраўдаль гонаравае даручэнне. У гуртку, якім ён кіруе, сістэматычна займацца 19 чалавек. Ён вядуцьць матэрыялы Сесіі Вярхоўнага Совета СССР, рэгулярна оочаць за пажэжы ў Істаніі і Кітаі.

Вядуцьць зацэспіліцца да работы гурткоў працягваюць калгаснікі і калгасніцы, праця слухаючы кожнае слова агітатара пра дасягненні краіны сацыялізма, пра работу Сесіі Вярхоўнага Совета, пра пажэж зарганіацыі. У вёсцы Кочыцы, Ліпаўскага сельсавета, пасля выбараў агітатары парашылі ашацэпці.

Пасля гэтага і пашчэпа абраўчыя бляжэжыцы. Раёком пасылае запысы ў КПК, атрымоўвае адказы і з'яў шле запысы... Нарэшце, памылка выпіра Алякс. тав. Огурдоў яшчэ і зар'удалося атрымаць свайго партыйнага кумента.

Справа ў тым, што пры выпісцы дэклірацыя білета загалічкі ўчотам ма партыі пашаваў кандыдатаў якіх больш у раёкоме не акаалява кім чынам, аформіць пажытны і атрымаць кандыдацкі білет тав. пошу не ўдалося.

Калі месца ідуць тэлефонныя выімак раёкомам партыі і ўчотны дзелан КПК КП(б)Б аб неабходнасці омыкі новага бляжа кандыдацкай і А тым часам тав. Огурдоў безадказна абірае парогі раёкома партыі. Там заўсёды стаючымы тонам адказаў зайзіце, калі даска, паць некалькіх і не пара, нарэшце, спыніць быт тычынны адносіны да кандыдата тав. Огурдоў?

С. БРАЙНІ

Дэпутат Вярхоўнага Совета тав. Еўмена прынята ў кандыдаты партыі

Быхаў. Лепшыя стаханавы праціўнікі ашэмаў і калгасу раёна, актыўныя выбарчай камісіі, уступаюць у рады партыі Леніна — Сталіна. Дзімі Быхаўскі раёком КП(б)Б прыняў у кандыдаты партыі лепшую стаханаву-дзярку калгасе «Занеж Ільіча», дэпутата Вярхоўнага Совета СССР тав. Еўмену Сукмату Сіжаўну. За апошні месяц у кандыдаты партыі

Глыбока вивучаюць рашэнні Пленума

25 і 26 студзеня на сходзе партыйнай арганізацыі мяскага чыгуначнага вузла камуністы глыбока вивучалі дакумент сталіскай мурасці — рашэнні Студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б).

Вступішы ў спрачка таварышні аднапачі, што ў партыйнай арганізацыі чыгуначнага вузла мей месца факты абуральных, буйных адносінаў да вырашэння партыйнасці асобных камуністаў. Былы сакратар парткома ст. Барыс Шапаваў прымаў правадзіцьны метад камірамацыі чэсных членаў і кандыдатаў партыі. Ён часта запрашаў камуністаў зацэпці ў станійныя буфет і разам з ім выпіць па 100 грам. Потым гэты-ж факт пераваду ў прамер абмеркавання парткома і сам Шапаваў заклаў на парткоме аб іных, бытавым разлажэнні і чэсных камуністаў выключалі з партыі.

Н. С. СТРЕЛЬЦАН

Дзесяцідзённые курсы агітатараў

МАГІЛЕЎ. Пры гаркоме партыі 28 студзеня распачалі сваю работу дзесяцідзённые курсы агітатараў. На іх прысутчае 120 чалавек партыйнага аштыя. Праграма працудзена вивучэнне наступных тэм: раёнаў студзеньскага Пленума ЦК ВКП(б), матэрыялаў работы Першай Сесіі

Актыўныя камсамольцы ўступаюць у партыі

ВІСЕСК. Партыйная арганізацыя фабрыкі «Сіг» індустріялізацыі прыняла ў кандыдаты партыі актыўнага агітатара на выбарчым участку, лепшага стаханавца камсамольца тав. Славіна. Камітат партыі майстар тав. Берман вядуцца правава агітатарам на ўчастку ў дні пахрытоўкі да выбараў у Вярхоў-

СУСТРАЧА ДЭПУТАТАЎ з КАЛГАСНІКАМ

МАГІЛЕЎ. (Нар. «Звязь»). У зале гарадока кіно 29 студзеня адбыўся агульнараёны млынг стаханавцаў калгасных агітатараў, прысвечаны сустрацы з дэпутатамі Вярхоўнага Совета СССР т. І. І. Масляніцавым і А. І. Івановым. Калгаснікі раданна віталі выбарчыкаў народа. Уздэліны млынг з вядуцьх увагай слухалі дэклірацыю тав. Масляніцава аб рабоце Сесіі Вярхоўнага Совета СССР, аб прынятых ён рашэннях, аб хвалючых сустрачэннях дэпутатаў з правядоўрароў таварышам Сталіным і яго слаўнымі сарацэпцамі.

РА АРМІЮ ЧЫРВОНУЮ, ЛЮБІМУЮ І РОДНУЮ ПЕСНІ СПЯВАЕ НАРОД

РЧА і Ваенна-Марскога Флота шырока разгарнулася падрыхтоўка да 20-й гадавіны Чырвонай Арміі і Флота. Байцы ўключыліся ў агульнае спаробніцтва на лепшую сустрэчу гадавіны. На здымку: байцы вясці — выдатнікі баявой і палітычнай вучобы на тактычных занятках.

Усё наша вялікая сацыялістычная радзіма, усё шчаслівыя народы неслыжнага СССР рытууюцца да 20-й гадавіны слаўнай Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога Флота.

Совацкі народ горача любіць сваю Рабоча-Сялянскую Чырвоную Армію, сваю Ваенна-Марскі Флот, арганізатара і кіраўніка Чырвонай Арміі мудрага генія чалавецтва — вялікага Сталіна, народ любіць легендарнага камандарма, жалежнага героя абароны першага маршала краіны Савецкага Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Совацкі народ пад кіраўніцтвам большавіцкай партыі будзе і надалей прыкладаць усё сілы для таго, каб наша Чырвоная Армія была яшчэ больш магутнай, каб яна ў любы момант, пры любых абставінах змагла знішчыць ворага на той тэрыторыі, адкуль ён пасмее напасці на нашу мірную краіну.

Беларускі народ, як і ўсе народы СССР, у сваіх песнях і сказах славіць сваю горача любімую Чырвоную Армію. Любоўю і адданасцю да Чырвонай Арміі, да яе прыводчыка К. Е. Варашылава гучаць творы, друкуемыя сёння на літаратурнай старонцы «Звязды».

У АДНУ НОЧ

(АПАВЯДАННЕ)

Было хванаць гадзін ночы, калі Пятроў заснуў на пост. Ноч спаткала вяртавага сваёй таямнічай цішыняй. З захаду дуў халодны вецер, пранізваючы наскрозь усё цела. Ад ларыветага і налукучлівага ветру акрыпелі дрэвы: яны то раскачваліся, пранамычалі галінамі адно другога, то спыняліся і шумелі прыглушана, трывожна. Чорныя хмары ўсё больш і больш засланялі небасхіл. Там каляка, дзе відзелася бланка-жоўтая паласа электрычных агнёў горада, пражэктары разразалі чорны змрок ночы. Яркія праменні, скрыжоўваючыся, шарылі чорнае неба, быццам хапелі прарываць густыя, нізка плывучыя хмары. Насоўвалася павальніца.

Пайшоў дождж... Па цэлу Пятрова прабеглі ні то ад лажу, ні то ад налукучлівага думак крыжыкі. Ён ведаў, што наваляцца дае магчымасць ворагу перырыжыцца і бяспечна падлічыць да паста. Шмат чужы Пятроў ад камандзіраў і ад сваіх таварышаў аб тым, як вораг, мажэруючыся, іменна ў такое паўноч, наладае на пасты.

Дождж ішоў і за кожным грамавым ударам узмаўнаўся ўсё больш і больш.

Як ні стараўся Пятроў уладкаваць і разладзець дэму ночы, усё-ж яму не ўдавалася: громавы трэск і шум прайшоўнага талдыгу перапынчалі тэматы. Ён, моцна ступіўшы ў руках вінтоўку, яшчэ больш настражваў сваёй слях і зрок, углядаючыся ў ноч, але апрох раўчэка, які збываў ад будкі ў невялікі роў і зрок асвятляўся бяскрыма маланкі, уобачыні нічога не мог.

Чамусьці іменна ў гэты час яму ўспомніўся Ланбас, роўная пахта, таварышні па рабоце. Паўстаўлі ў памяці апомыя дні паботы. Гэта было паспеш месцаў таму назал, а алаецца, што было толькі ўчора.

Здавалася, ён чуе гудзі пахт, скрып вагантэка, гудзі стук забойных малаткоў. Як жыць, вырае перад яго вачыма сакаратар комсамольскага камітэта пахты. Ён стаў шырокаяпачы, чорны, са алазавымі мукоўлістымі рукамі і як талы, пагофта назал, уміхаўша шчырай малодой усемкай. Гэта ён выхалаў дзесцікі вылітых стыханеўнаў, якія творылі сапраўдныя пуглы. Учора толькі чытаў Пятроў у тэатэне аб адным такім стыханеўнаў сваёй пахты. Вані Мірошнічэнка. Гэты былі прагульшчыкі і допыр, які глядзеў на ўсё абывакава, стаў перахавым стыханеўнаў не толькі сваёй пахты, а і ўсёго раёна.

Ад успамінаў і думак было прыемна і радасна, хапелася спываць і смяяцца весе-ла і шчыра. Пятроў уанхнуў поўнымі грудзямі чыстае начное паветра. Успаміны прайшлі. Думка аб тым, што ён на пасту, прымушала быць настражваным і ўважлівым.

Ён зноў прыслуухаўся. Дождж паволь сціхаў і толькі дагелі, гудзі трэск грому напамінаў аб нялаўна прайшоўшым вялікім ліўні. Пятроў вышпаў з будкі і прайшоў да дротавай агароджы сляваў. Ноч паверла на яго сапкойным халадом, дзесцікі ў глыбіні дэсу затрыпчала сухая галіна і каржнула напалоханага варапа. Пятроў агляваўся. Паўнола было ціха і спакойна.

Ён зноў зашпаў раўчэка і ўпаўне на вярчэвой будкі. Пал нагамі лезь, прыжэ-метна блішчэлі маланкі і вялікія ручайкі. Пятроў пампаў ашоў рэчкі напаміну шымель і выправіў застыўшыя павы.

Недалёка яшчэ раз трэснула сухая галіна, трэснула, і зноў стала ціха. Пятроў быстра прыхіліўся да тоўстай сасны і настражваўся. Праз мінуў трэск паўтарыўся бліжэй і яшчэ.

— Як быццам хтосьці ідзе, — мільганула думка. Ён хапелі крыкнуць, але апра-зу-ж стрываў сабе. «Траба пачакаць: можа гэта толькі пачулася».

— Так, траба пачакаць! — паўтарыла нейкая ўнутранае пачуццё, а рука механічна сцягнула па халадной сталі і ўпаўне на яла на рукаўку затвора. Пятроў прытхіўся чакаў.

На момант чамусьці стала дупна ў лёгкай пшыселі, а рука піом прырасі да вінтоўкі. Пятроў прыслуухаўся і ўглядаўся ў чорныя сілуэты дрэў, чакаў. Ён быў гагю ў любую мінуў сустрэць кожнага, хто толькі ўзламае напрананым гасцем змяляючы да яго.

Чакаць прыйшлося надоўга.

Справа ў баку пачуліся нейкія аспірожныя крокі, хтосьці прабіраўся ў густым хмызняку.

Хто мог ісьці? Зьмена? Не, вельмі рана, ды прытым гэтыя ціхі аспірожныя крокі. Не! Зьмена так не ідзе. Хто-ж?

Крокі на мінуў сціхі і зноў паўтарыліся яшчэ бліжэй. Не традыцы ні секунды. Пятроў вытраміўся і азікнуў:

— Стой! Хто ідзе? — азначасова ашчюкнуў затворам, зарадзіў вінтоўку.

Звоўным рэкам разбёса на лесе вокліч вяртавага, але замест аказу раздаўся сухі выстрал. Булі прасвітала зусім блыка, амаль пад самым вухам Пятрова, і загну-мела ў галінах сасен.

— А-а-а! Вось як! — шопатам усклікнуў Пятроў. — Ён прытхіўся і выстра-ліў у цэму.

Паміж дрэвамі мільгануў чорны сілуэт, за ім другі. Пятроў прытхіўся і зноў вы-страліў. У наступнай на момант ішын-ні ён пачуў гудзі стогні і лязгат метала. Быстрым рухам Пятроў апынуўся каля вяртавой будкі і пачуў кшчюку сігналі-запы.

Малашкава заміцела кантрольная лам-пэчка, заміцела і патухла... Пятроў зноў адожочыў да сасны і настражваўся, чака-ючы ворага.

Рамтам з другога боку зусім нечакана для Пятрова грывнуў выстрал. Пятроў па-вратнуўся і выстраліў, але апразу-ж пачуў гудзі боль у левай назе, улаў на казені. Кроў з маленькай раны гарачым стру-менем брызнула на вясеннюю трыву. Стоячы на казенях і прыхіліўшыся сціхай да сас-ны, Пятроў выстраліў яшчэ раз. Скрыпо-чачы збудзі ад выплоханага болю, ён бы-стра зарадзіў вінтоўку новай абоймай і ўжо лезачы выстраліў яшчэ. Рана на на-зе заняла малей, і Пятроў, крчэчыся ад болю, перавярнуўся на правы бок, але тут-жа нечакана, як і ў першы раз, пачуў рэзкі боль у лязцы.

Куды, разрабшчым плечавую кошы, ры-ваўшым улапа каля будкі.

— Хуцце, сволачі! Вы задумаў гуднючы справу. Але вам гэта не ўдасца! У-у-у, галі! — прастаніў ён спрозь будкі.

У гэту мінуў нейкая чорная постаць падышла да сасны, пал якой ляжаў вяр-тавы, і, вралучыся, быстра размавала дрот.

Пятроў, змораны ад глухога болю, знясе-лены ад страты крыві, прыпаўнуўшыся, сабраў апомыя сілы, уватхнуў у ворага вострае лезвіе шытка і ўлаў, страўшы прыгожасць.

Далёка за лесам, падымаўшы на дзве групы, беглі на запамогу караўнічы.

Вестка аб гэтай ночы быстра абляшела ўсё часць. Аб ёй гаварылі байцы, гава-рылі камандзіры.

Раніцою ў адзалеўне быў застаўлен алейні труп і два параненых дыверсанта, якія прабаўлі ўзарваць ваенныя склады.

А ў гэты-ж час у прыбытай ваеннага шпітала сядзелі два чалавекі: камандзір і камісар часці. Яны ўлаў талыя галы, калі сімы старык у белым халаце з вялікімі акуларамі, сунутымі на пакрыты мар-шыншымі лоб, ўміхаўся сказаў:

— Аперанцыя ўдалася. Таварыш Пятроў будзе жыць!

Праа тры месяцы крывы аўтамабіль лёг-ка пад'ехаў да вазкала. З кабіны ў ваен-най форме вышлі два чалавекі. Старэйшы з прыкметнай сівізнай на вісах, усатаў-шы маладога ў вагон, моцна папшыўшы руку, сказаў:

— Да пабачэння, таварыш Пятроў! Жа-лаю вам добра апачыцца і напраніцца. Ва-роўчыцца, будзем сустрапаць.

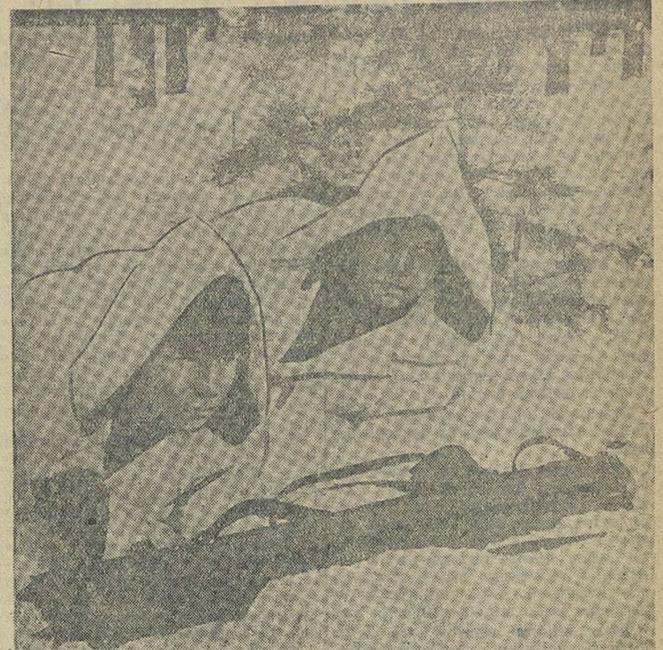
Ён абыў і моцна папалаваў сваёй чырвонаармейца. Няпропаная сязла радас-ці маленькай зрапелай пабега на мар-шыншэстаму твару палкоўніка і ўлапа на гімнасцёрку Пятрова, на якой алым агнём гарэў орден Чырвонага Сяла.

Посад, чыхаючы і пацэўваючы на рэй-ках, павольі вратнуўся. За аном праігалі станійныя пабудовы, горад, вёскі, пра-блгалі зялёныя сады.

Саргій БРЯНЬАН — курсант МВУ імя М. І. Калініна.

Курсанты Менскага ваеннага вучылішча імя М. І. Калініна на занятках па тапа-графіі. Фото Л. Мазалева (БСФ).

Палітычная і баявая вучоба чырвонаармейцаў. На здымку: чырвонаармейцы Н-скай часці тт. Шыпулін і Іванюў наглядваюць за прасоўваннем «спраўліўна». Фото Старыкава (СФ).

СОИ, СЫНОЧАК, ПІЛЬНА НА МЯЖЫ!

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Кічкі, русакудры мой сыночак ясназоры, байцы за Амур-ракой з вінтоўкаю сваёю угрымаеш ля затвора.

Тут другая маладосць мая, Як нявеста ў новенькай святліцы:

У гірляндах красак лесавых, У вянках вясёлкавых прыбранай, У крыніцах чыстых вод жылых, Як ажыўшы ландышак, скупана.

Ці зірну на зоры, ці на ўсход... Па якой дарозе не пайду я — Паважжае ўсё мяне народ, Завывае ў гасці і частуе.

Дык — глядзі-ж па маці не тужы, А, каб мелі мы заўсёды шчасце — Стой, сыночак, пільна на мяжы, Сцеражы спакой радзімы нашай!

Во аб нас заўсёды — удзень і ўноч — Бацька — Сталін шодра клапаціцца, І Жоў і Варашылаў воч Не спускаюць з нашае граніцы.

МАГІЛЁВ. МІХ. МАРОЗАЎ.

АРОЛ І ЛІСЦА

Арол, падняўшыся пад хмары, Кружыўся, аглядаў прастор, Пад ім цягнуліся хрыбты высокіх гор,

Лясы і ніў бязмежныя абшары. Арол задумаў на зямлю спусціцца. Спускаецца, а на зямлі сядзіць лісіца.

Глядзіць лісіца на арла, Сама дрыжыць ад страху Ніколі ёй такога жаху Нанесці птушка не магла.

«З вараной мне не страшна зачэпіцца, Ці куранэ да сметніку ўкрасці, Але ў кіпці да арла папасці, Дык можна і самой жыцця пазбыцца».

Таку думку ў галаве лісіца мела. Адышлася ад арла яна ды села. «Паслухай кум! — яна сказала, — Цябе суседам я лічу,

А прыладзеўшы, Палёты прадаўжае з часу ў час. А лёгач ён пачаў за ўсіх шыбчэй, За ўсіх вышэй і далей.

Запісана Л. СПІРЫДОВІЧАМ.

<

